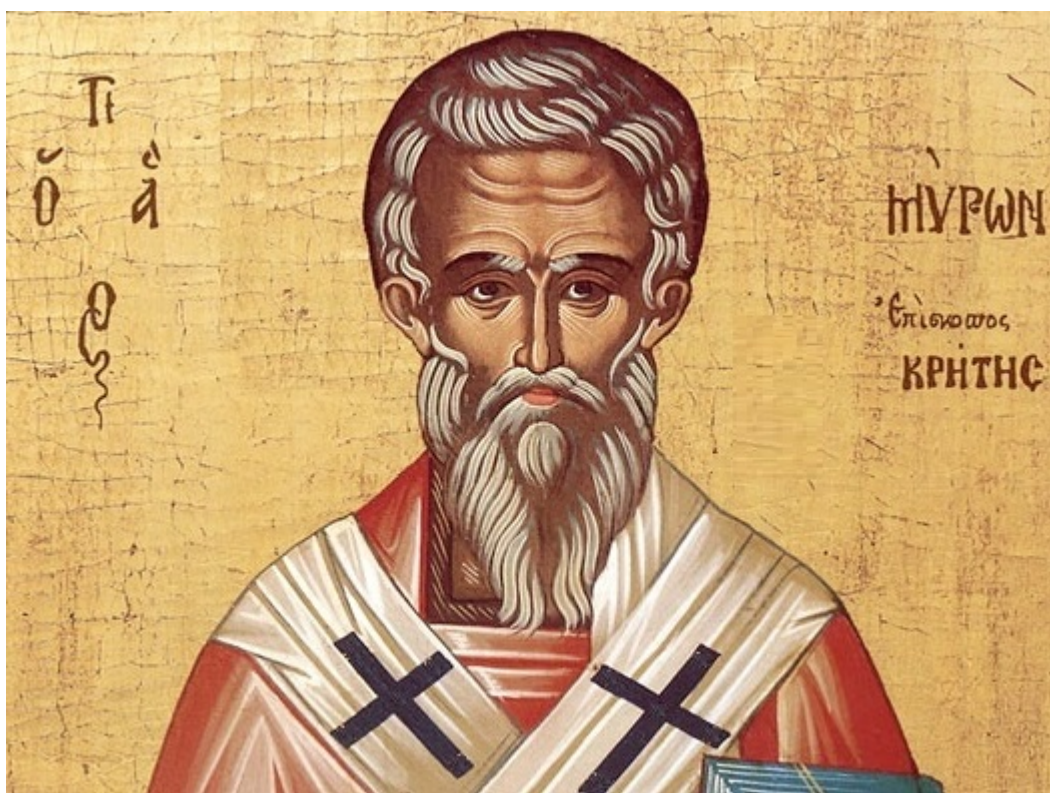

Вяра

21.08 по еретическия, †08 август по православния календар - Свети Мирон Чудотворец, епископ Критски. Свети Емилиан Изповедник, епископ Кизически

В памет на светия наш отец Мирон Чудотворец, епископ Критски († ок. 350 г.)

Свети Мирон се родил на остров Крит, тук получил и възпитание то си. Той се оженил още твърде млад. Неговото главно занятие

било земеделието, при което, изкарвайки своя хляб “с пот на лицето си”, свети Мирон хранел не само себе си, но и другите, като раздавал на бедните от това, което придобивал. Заради тези негови трудове, Господ благословил свети Мирон: на размерите на неговата милостиня съответствали и неговите добиви.

Свети Мирон бил милостив повече от всички хора, които живеели в тази страна. Веднъж той заварил на гумното си

крадци, които вече така били напълнили чувалите си, че не можели да ги повдигнат. А свети Мирон, вместо да ги подложи на телесно или на някакво друго наказание, отишъл при тях и им помогнал да повдигнат чувалите на раменете си. При това строго забранил на крадците да разказват за тази негова постъпка.

Заради своя добродетелен живот свети Мирон бил посветен за презвитер. В този сан той ревностно поучавал своето паство в светия християнски живот, а по време на гоненията, които възбудил нечестивият цар Деций [1], горещо ги убеждавал да понасят твърдо страданията. Когато, заедно със смъртта на Деций [2], се прекратило и гонението, свети Мирон бил възведен на епископския престол.

Като станал епископ, той установил празнуването на паметта на светите мъченици, които по време на гонението пострадали за Христа, а също така - със силата Божия - извършил и много чудеса и други дивни дела. Едно от чудесата му е, че спрял течението на една река. Веднъж, когато имало наводнение, на един знатен мъж, на име Тритон, се наложило да премине през реката [3]. Светият епископ спрял нейното течение, докато споменатият мъж не се върнал обратно. Тогава свети Мирон изпратил жезъла си и заповед на реката, нареждайки ѝ да продължи обичайното си течение. Щом пратениците на свети Мирон стигнали до реката и докоснали водата с жезъла на светителя и повторили неговата заповед, реката бързо и стремително потекла в предишното си русло. Много чудеса, подобни по величието си на току-що описаното, извършил светият Божий угодник.

Свети Мирон отминал при Господа, когато бил стогодишен старец, след като посветил целия си живот на Бога, чрез изпълнението на Неговите свети заповеди [4].

[1] Деций - император от 249 до 251 г.

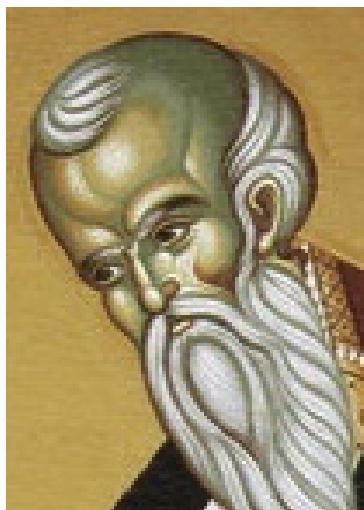
[2] В 251 година.

[3] Друго се предава в житието и Синаксара на свети Никодим: там се съобщава, че реката на име Тритон била спряна от свети Мирон по време на наводнение и че той, след като преминал като по сухо през нея, после я допрям с жезъла си и ѝ заповядал отново да потече.

[4] Свети Мирон починал около 350 година.

В памет на светия наш отец Емилиан Изповедник, епископ Кизически

(† ок. 815-820 гг.)

Емилиан, епископ Кизически [1], претърпял страдания за Христовото изповедание при царуването на иконобореца Лъв Арменец [2].

Свети Емилиан нееднократно бил принуждаван да се отрече от поклонението на честните и свети икони, но той, неотклонно следвайки учението на светите отци, не се подчинил. За тази своя вяроност към православната вяра той понесъл много неприятности от еретиците, дори бил затворен в тъмница [3]; но свети Емилиан понасял всичко с радост и с надежда за временните страдания да получи вечното блаженство.

След като преминал своя жизнен път в такова чисто християнско настроение, намирайки се сред скърби и страдания, свети Емилиан умрял в заточение, уповавайки се

на Господа и украсен с венеца на изповедничеството.

*[1] **Кизик** се намирал на полуостров Арктонис на Пропонтис (Мраморно море); този град е основан от милетци около пет века преди Р. Хр.*

*[2] **Лъв V Арменец** бил император от 813 до 820 г.*

[3] В 815 г. той бил заточен заедно с други епископи. Когато те, начело с патриарха, се били събрали при царя, свети Емилиан пръв от епископите започнал да говори смело с Лъв Арменец, твърдо отстоявайки правата на Църквата. На убежденията на императора, който клонял към иконоборчество, той отговорил: "Ако този въпрос, императоре, е църковен, както сам ти каза, то нека се изследва в църквата според обичая. От древност, от самото начало, църковните въпроси се изследват в църквите, а не - в царските палати."

Кондак святителя Емилиана

глас 3

Добляго тя поборника по Троице явльшася/ Церковь славит,
поющи, Емилиане,/ за нюже пострадал еси. / Сего ради
почитаем память твою,// языческаго нашествия избави рабы
твоя.

*(Като мъжествен поборник на Троицата те прославя
Църквата, Емилиане, за Нея си пострадал. Затова почитаме
твоята памет, избави от езическо нашествие твоите раби.)*

ЧЕТИ-МИНУТИ

{{_LINK1_}}

